

[A. C. Normann.]

bedst muligt supplerer og støtter kreditpolitikken, som vi dag behandler. Det er ganske nødvendigt, at disse ting ses i sammenhæng; ellers kommer den ene foranstaltning til at modarbejde den anden. Navnlig i dette hensyn, men i det hele taget i hensynet til den særlige betydning for erhvervslivet, som året 1960 og de nærmest følgende år har og får, ligger begrundelsen for, at man ikke kan isolere det foreliggende forslag fra den øvrige økonomiske politik.

Modsætningen mellem regeringens og oppositionens politik, når problemet i øvrigt renses for alle taktiske hensyn, består i, om folketinget nu efter oppositionens råd tør erklære Danmark rigt nok til at løse alle forbrugets og valutaens fortøjninger med den virkning, at prisstigning og længsindighed tager fart og nye reaktioner fra nationalbanken snarest følger efter, eller om vi ønsker at fortsætte ad den vej, der i den foregående periode har bragt os så stor en fremgang og genskabt tilliden til pengevæsenet. Jeg tror ikke på, at pengepolitikken i den kommende tid kan klare sagen alene og uden hjælp fra finanspolitikken, og jeg ængstes for, at en ny kreditstramning må blive resultatet af, at taget i pengeværdien slippes for tidligt, sådan som det er sket 3 gange siden krigen. En sådan situation vil skade produktion og eksport langt mere, end vi kan gavne disse områder ved etableringen af den nu foreslåede finansieringsordning.

Også her må der en samordning til, og bliver dette resultatet, tror jeg for min del på meget betydelige virkninger af lovforslaget, og jeg skal på det radikale venstres vegne medgive dette en varm anbefaling.

Niels Andersen: Det er klart, at den tid, vi går i møde, for dansk erhvervsliv vil betyde ganske væsentlige ændringer, og det er naturligvis også på den baggrund, man skal se det foreliggende lovforslag, som jeg må betegne som forstandigt.

Der foreslås her, at man skal oprette en erhvervsfond. Midlerne hertil skal tilvejebringes fra den eksportkreditordning, der har været gældende hidtil, og fra dollarpræmieringsordningen, som udløber med udgangen af 1961. Der skabes herved en grundkapital, som vil andrage ca. 220 mill.

kr. Jeg anser denne anvendelse af disse penge for meget hensigtsmæssig. Det er jo Danmarks eksporterhverv, der har tilvejebragt disse penge, og derfor er det rimeligt, at de samme erhverv nu kommer til at nyde godt af pengene ved den ordning, der her foreslås.

Erhvervsfonden skal give garantier og kaution for eksport for det første, og for det andet skal den afholde udgifter til eksport- og produktivitetsfremmende foranstaltninger. Der er ikke tvivl om, at der er et stort behov for eksportkredit, det har tiden vist, og det er i og for sig kun glædeligt, at man nu fra regeringens side har anset det for nødvendigt at udvide mulighederne for at give kredit helt op til 1½ milliard kroner. Når man forhøjer beløbet så meget, er det jo et udtryk for de forventninger, man nærer til eksportudviklingen i den kommende tid, og det kan vi kun betegne som glædeligt.

Med hensyn til det andet formål, afholdelse af udgifter til eksport- og produktivitetsfremmende foranstaltninger, er jeg klar over, at det er et område, som vi vel nok i nogen grad har forsømt. Jeg tror, vi i Danmark i meget vid udstrækning har glemt, at salgsarbejdet er noget absolut betydningsfuldt; det har man glemt under de herskende forhold, under importreguleringen, hvor der ikke har været brug for — i hvert fald ikke i så stor udstrækning, som man kunne ønske det — netop at sælge varerne, fordi handelen har været underlagt denne regulering. Derfor er det et forsømt område, og jeg tror, der er et stort behov for markedsundersøgelser og for at søge at finde frem til andre måder at øge afsætningen på.

Selve salgsarbejdet og alle de andre ting, der er nævnt i lovforslaget, er ganske givet ting, som kan tjene til at øge salget, men et spørgsmål er jo, om bestemmelserne i kapitel III helt har fået den form, der er mest ønskelig. Jeg vil her henvisse til det, som det ærede medlem hr. Weikop fremførte, og som jeg fandt forstandigt. Jeg mener, man kan sætte et spørgsmålstegn ved, hvor meget af det man kan betragte som samfundsopgaver, og hvor meget der kan løses af erhvervene selv. Der er dog en trøst, om jeg så må sige, i det foreliggende lovforslag, og det er, at hensigten er, at de indtægter, der flyder ind i den fond, der nu skabes,